

PEKKA T. SALMISEN MUISTOKSI

Espoon Suunnan veteraanisarjojen luotettava viestimies ja seuratoimija professori Pekka T. Salminen poistui keskuudestamme 30.1.2012 pitkäaikaisen syöpäsairauden murtamana.

Pekka syntyi 5.10.1938 Korpilahdella. Hän aloitti koulun kotikunnassaan ja valmistui ylioppilaaksi Jyväskylän normaalilyseosta. Diplomi-insinöörin tutkinnon hän suoritti 1964 ja lisensiaattitutkinnon 1967 Teknillisen korkeakoulun sähkö- ja automaatiotekniikan opintosuunnalla. Opiskeluaikanaan Pekka ajoi kesäisin tukkeja rekka-autoilla. Kunniaehtoiksi hänet promovoitiin 1997 Tampereen teknillisessä korkeakoulussa.

Valmistuttuaan Pekka aloitti työuransa VTT:n sähkölaboratoriossa, jonka johtajana (professori) hän toimi 1973-1984. Tänä aikana hän myös opetti TKK:ssa. Vuonna 1984 Pekka kutsuttiin IVO:n (myöhemmin Fortum) Tutkimus- ja kehitysjohtajaksi, josta toimesta hän jäi eläkkeelle 2001. Työuransa aikana Pekka osallistui aktiivisesti useiden yritysten hallintoelinten ja toimikuntien toimintaan.

Nuoruusvuosinaan Pekka harrasti koripalloa ja hiihtoa kotikuntansa urheiluseurassa. Suunnistuksen saloihin hän tutustui vasta ”vanhana miehenä” tullen mukaan kansalliseen kilpailutoimintaan H35-sarjaan 1970-luvun lopulla. Pekka kilpaili ahkerasti eri ikäsarjoissa niin kesä- kuin talvisuunnistuksessakin ja oli EsSun veteraanien viestijoukkueiden kantava voima 30 vuoden ajan. Hän saavutti veteraanisarjoissa runsaasti palkintoja ja mitaleja suunnistuksessa, hiihtosuunnistuksessa ja myös hiihdossa. Viimeiset aluemestaruudet hän saavutti EsSun joukkueessa H70-sarjan viesteissä talvella ja kesällä 2009. Pekka harrasti intohimoisesti myös ylipitkien matkojen hiihtoa. Hän sauvoi Finlandia-hiihdon yli 20 kertaa saaden ”Hiihtoneuvoksen” tittelin. Myös 3-osuuskainen (60 km, 50 km ja 80 km) Lapponia-hiihto tuli suoritetuksi yli 20 kertaa. Vielä viime talvenakin Pekka hiihti 500 km, vaikka tauti oli jo saanut otteen hänestä.

EsSun seuratoimintaan Pekka osallistui aktiivisesti monin tavoin. Muistissa ovat Pekan junailemat syksyiset Lapin hiihtoleirit jokailtaisine venyttelyineen hotellin käytävillä. Hän ohjasi nuorten harjoittelua niin salilla

kuin myös vaelluksilla ja harjoituslenkeillä. Liikunnan intohimon Pekka siirsi myös seuraavalle sukupolvelle opettamalla omat tyttärensä suunnistamaan. Meitä veteraaneja hän innosti omalla esimerkillään liikkumaan, lenkkeilemään ja kilpailemaan.

Urheilun ohella Pekan toinen intohimo oli rakennustyöt. Hänen tapansa ei kuulunut tuoda esiin omia töitään, mutta sitäkin painokkaammin hän toimi seuran ”suorittajaportaassa”. Hänen kättensä jälkiä on jokainen EsSun kisoissa käynyt saanut ihailla rastipukeissa ja kilpailukeskuksissa, joiden rakennustalkoiden vakiokalustoon Pekka kuului. Hän säilytti loppuun saakka virallisen pätevyyden tehdä sähköasennustöitä, josta taidosta ystävät saivat nauttia.

Pekka oli hyvin seurallinen; hän tunsi kaikki oman sarjansa kilpakumppanit, joiden kanssa hän kävi aina kilpailupaikoilla vaihtamassa ystävällisen sanan. Me veteraanisuunnistajat ja läheiset jäämme kaipaamaan Pekkaa kelpo suunnistajana, seurakaverina sekä ystävällisenä, rehtinä ja mutkattomana ihmisenä, joka oli aina valmis auttamaan. Muistot ja tarinat menestyksen hetkistä, mutta myös tappioista säilyvät mielissämme pitkään.

Pentti Koponen ja Heikki Väyrynen

Kirjoittajat ovat Pekan viestikavereita